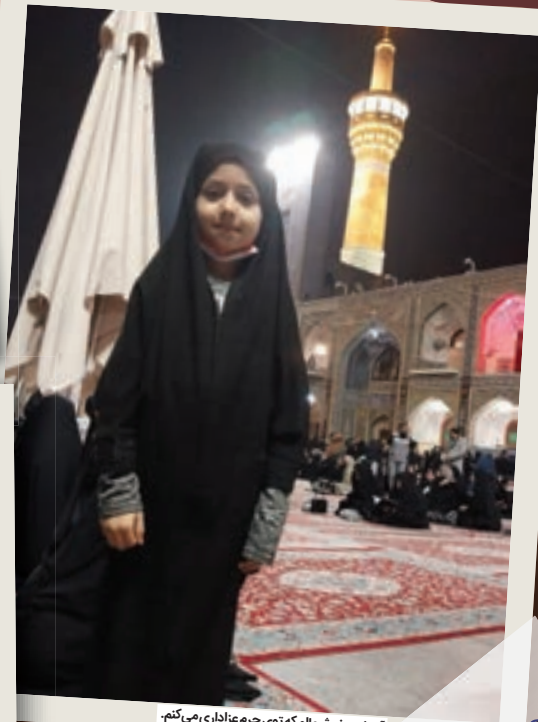

بچه‌های امام حسینی

ماه محترم که از راه می‌رسد، کوچک و بزرگ نمی‌شناسد؛ هر کسی هر جایی که دلش برای امام حسین (ع) و یاران و اهل بیتش بتپد، از جا برمی‌خیزد. اصلاً نمی‌شود کسی عاشق امام حسین (ع) باشد و بی‌خبر و بی‌تفاوت بماند. امام حسینی‌ها به ویژه بچه‌های امام حسینی هر اندازه توان و امکانات و نیرو داشته باشند، اهل عمل‌اند نه حرف. آن‌ها آستین همت بالا می‌زنند و به میدان می‌آیند تا به امام حسین (ع) ثابت کنند که چقدر او راه و روش زندگی‌اش را دوست دارند. بچه‌های دوستدار مکتب حسینی می‌آیند با نشانه‌های عزاداری ماه محرم. یکی در دسته‌ها و هیئت‌ها به عزاداران امام حسین (ع) خدمت می‌کند، یکی نذری پخش می‌کند، یکی می‌شود خادم الحسین (ع)، یک نفر دیگر هم که می‌تواند با اجرای نمایش، واقعه‌ی کربلا را در شبیه‌خوانی به مردم معرفی کند، سعی می‌کند نقش کودکان کربلا را خوب اجرا کند. راستی، تا به حال شده که فکر کنی پیام قیام امام حسین (ع) چه بود؟ امام حسین (ع) با شهادت خودش و یارانش، با به اسارت درآمدن خانواده‌اش به ما آموخت که هرگز زیر بار ستم نرویم.

محمد مهدی: می‌خواهم علمدار هیأت باشم.

آسانا: خوشحالم که توی حرم عزاداری می‌کنم.

میبنا و محیا: بفروایید نذری امام حسین (ع)

